

РЕШЕНИЕ

№ 8680

гр. София, 05.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав, в публично заседание на 25.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **6121** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно Процесуалния Кодекс /АПК/ във връзка с чл. 112, ал. 1, т. 4 от Закона за здравето /ЗЗ/.

Образувано е по жалба, уточнена с молба от 20.06.2025г на СО, район И., представлявана от кмета на района срещу Експертно решение на НЕЛК № 00095 от зас.025 от 16.04.2025г. с което се потвърждава ЕР на ТЕЛК № 359 от 17.12.2024г по б.л № Е. като правомерно издаден.

Жалбоподателят излага съображения за незаконосъобразност на решението, поради нарушения на административнопроизводствените правила и противоречие с материалноправните разпоредби. Твърди немотивираност на оспореното решение. Ако въобще се приемело че се съдържат мотиви, същите не били логически следствия от документите по преписката. Сочи, че В. Ф. е била на работа на 11.10.2024г, което било видно от данните за достъп до сградата в която работи, към 15, 48 ч се била чекирала и е била на работното си място в [населено място], поради което нямало как на същата дата да бъде в [населено място], където е приета за болнично лечение. В съответствие с нормата на чл.9, ал.1 изр. трето и четвърто от НМЕ, отпускът, даден за временна неработоспособност, започва задължително от следващия календарен ден, а именно от 12.10.2024г, а не както е отразено в процесния болничен лист от 11.10.2024г. При това положение, в болничния лист е следвало да се отрази като начална дата на отпуска за временна неработоспособност следващия календарен ден - 12.10.2024 г., а не датата, на която е била на работа -11.10.2024г съгласно изрично предвиденото в чл. 9, ал. 1, изр. 3 и 4 от НМЕ изключение. Подробни аргументи излага, че лицето не е било в състояние на временна неработоспособност за посочения период с определената диагноза. Нелогично било ако е имала симптоми да търси

медицинска помощ в [населено място], а не в близко лечебно заведение на територията на [населено място], респ в [населено място] където е постоянния ѝ и настоящ адрес. Моли съда да отмени решението на НЕЛК.Претендира разноски.

Ответникът - Национална експертна лекарска комисия, чрез процесуалния си представител в писмено становище оспорва жалбата и моли съдът да я отхвърли. Претендира юриск. възнаграждение.

От заинтересованите страни становище взема В. Р. Ф. която чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна , претендира разноски. Останалите заинтересовани страни не вземат становище по жалбата.

СГП, редовно уведомена, не изпраща представител и не участва в процеса.

Административен съд-София-град след като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Видно от Епикриза издадена от Хирургично отделение при МБАЛ „Д-р Маджуров“ ООД, [населено място] , В. Р. Ф. е постъпила за болнично лечение на 11.10.2024г и е изписана на 13.10.2024г с диагноза „паралитичен илеус“.

На В. Р. Ф. е издаден болничен лист за временна неработоспособност № Е. за отпуск по болест за периода 11.10.2024г до 12.11.2024г .

Болничният лист е бил обжалван от СО, район И. чрез кмета с жалба от 8.11.2024г до ТЕЛК, която с Решение № 359 от 17.12.2024г го потвърждава като правомерно издаден.

СО, район И., чрез кмета обжалва цитираното решение на ТЕЛК пред НЕЛК, която се произнася с оспорения акт, като потвърждава ЕР на ТЕЛК- и приема, че болничният лист № Е. е правомерно издаден.

Като доказателство по делото е прието и цялото медицинско досие на В. Р. Ф., събрани са писмени доказателства, вкл и извадка от системата за достъп до административната сграда в която работи В. Ф., видно от която на 11.10.2024 в 15ч 48 мин и 6 сек същата е преминала през левия изход, тоест такива в подкрепа тезата на жалбоподателя, че лицето на посочената дата 11.10.2024г е било на работното си място.

При така установените факти, като извърши по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК цялостна проверка за законосъобразност на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, Административен съд София – град достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в законния срок от активно легитимирано лице, имащо правен интерес да оспори процесното експертно решение, което представлява подлежащ на съдебно обжалване индивидуален административен акт.

Решенията на органите на експертизата имат двойствен характер – от една страна те са индивидуални административни актове, а от друга страна са експертни медицински заключения.

Обжалваното решение на НЕЛК е издадено от компетентен орган съгласно императивната разпоредба на чл. 49, ал. 1 от Правилника за устройство и организация на работата на органите на медицинската експертиза и на регионалните картотеки на медицинските експертизи /ПУОРОМЕРКМЕ/ - специализиран състав по хирургични, ортопедични и очни болести, определен съобразно водещата диагноза „Паралитичен илеус“, в законоустановената форма. Не са налице съществени процесуални нарушения обуславящи отмяната само на това основание. Противно на доводите на жалбоподателя, съдът намира, че в оспорваното решение на НЕЛК са описани причините поради които се потвърждава ЕР на ТЕЛК и се приема, че болничният лист е правомерно издаден, поради което и актът е мотивиран.

Оспорваното решение на НЕЛК е постановено по документи. С него се проверява

законосъобразност на издаден болн.лист за временна неработоспособност. Тогава не е задължително извършването на преглед /при него няма да се установи какво е било състоянието на лицето в минал момент/, а се взема решение приоритетно на база на медицинска документация. Това кореспондира с регламентираното в чл. 50, ал. 1 от ПУОРОМЕРКМЕ според който Националната експертна лекарска комисия се произнася въз основа на медицинската и друга документация.

Легалната дефиниция на понятието „временна неработоспособност“ е дадено в § 1 т.34 от ДР на Закона за здравето, като съвпада с указаното в чл.6, ал.1 от НМЕ според който "Временна неработоспособност" е състояние, при което осигуреното лице не може или е възпрепятствано да работи поради: остро, подостро или обострено хронично общо заболяване; злополука; професионална болест; лечение в чужбина; санаторно-курортно лечение; належащ медицински преглед или изследване; карантина; отстраняване от работа по предписание на здравните органи; гледане на болен или на карантинирани член от семейството; належащо придружаване на болен член от семейството за медицински преглед; изследване или лечение в същото или в друго населено място, в страната или в чужбина, бременност и раждане; гледане на здраво дете, до 12-годишна възраст, върнато от детско заведение или училище, поради карантина на заведението или на училището, или на отделна група или клас в него, или поради карантина на детето. Според чл.6, ал.2 от НМЕ отпускът поради временна неработоспособност се оформя с болничен лист по образец, утвърден с акта на Министерския съвет по чл. 103а от Закона за здравето.

Преди всичко основният спор е очертан от разрешаването на въпроса дали в действителност лицето е било в състояние на временна неработоспособност за посочения в болничния лист период с определената диагноза, респ.ако е било временно неработоспособно, то коя следва да бъде началната дата на отпуска за временна неработоспособност – 11.10.2024г или от 12.10.2024г, при наличието на категорични доказателства /извадка от системата за достъп до административната сграда в която лицето работи/, че В. Ф. на 11.10.2024 в 15ч 48 мин и 6 сек е преминала през левия изход/, тоест е била на работното си място.

Според чл. 9 ал. 1 от НМЕ болничният лист се издава в деня, в който се установи временната неработоспособност. Не се допуска издаване на болничен лист, в който датата на започването на отпуска е по-късна от датата на издаването му. Изключение се допуска само в случаите, когато временната неработоспособност е констатирана в деня, в който лицето е било на работа, независимо от отработените часове, или след изтичане на работното му време. В тези случаи отпускът, даден за временна неработоспособност, започва задължително от следващия календарен ден, независимо че той може да е неработен за лицето.

Третото изречение от посочения по-горе текст на чл.9, ал.1 от НМЕ не може обаче, да бъде тълкуван изолирано и без логическата му взаимовръзка с останалата част от текста. Смисълът на предвиденото изключение е да уреди случаите на настъпила ВНР след като лицето вече е било започнало работа за деня.

От събраните по делото писмени доказателства в т.ч. разпечатка от чекиращата система в административната сграда на СО, район И. в която В. Ф. работи, безспорно се установява, че на 11.10.2024г в 15ч 48 мин и 6 сек е преминала през левия изход, тоест до посочения час несъмнено е била на работното си място в СО, район И.. Видно от Амбулаторен лист № 2428580В84В6 от 11.10.2024г, изд от д-р М. О. /при МБАЛ „Д-р Маджуров“ ООД, [населено място]/, в 18ч 15мин В. Ф. е прегледана и насочена за хоспитализация. В 18ч 46мин и 8 сек. на същата дата 11.10.2024г кръвните й изследвания, назначени от д-р О. са обективирани в „резултати от изследвания“. Временната неработоспособност на В. Ф. е констатирана на

11.10.2024г., когато е насочена за хоспитализация и приета в болничното заведение МБАЛ Д-р М. ООД, [населено място] /виж. епикриза/. Документите по административната преписка сочат, че здравословното състояние на В. Ф., към 11.10.2024г е обосновавало установената с процесния болничен лист временна неработоспособност. Няма доказателства в полза на противното, а именно, че В. Ф. не е имала здравословен проблем на 11.10.2024г. Това съгласно чл.9, ал.1, изр. първо от НМЕ е момента, в който БЛ следва да се издаде. Лицето е било в състояние на временна неработоспособност констатирана след изтичане на работния ден на 11.10.2024г.

Действително както твърди жалбоподателят почти невъзможно е преглед на лицето да е извършен в 18, 15 ч в [населено място]/видно от цитирания в амбулаторния лист/, респ. да се готови резултати от кръвни изследвания в 18,46 ч в Хирургичното отделение на болницата в [населено място], поради присъствието на лицето на работното му място в [населено място] до 15ч 48 мин и 6 сек. Това обаче, не е довело до погрешно установяване обективното състояние на В. Ф., при все че същата е хоспитализирана на 11.10.2024г в МБАЛ „Д-р Маджуров“ ООД, [населено място]. След като е хоспитализирана на 11.10.2024г., съставена е необходимата за целта медицинска документация, тоест констатирана е ВНР, то това е момента на началото на отпуската за временна неработоспособност. /В този смисъл Р № 13178 ОТ 22.12.2021 Г. ПО АДМ. Д. № 8301/2021 Г., VI ОТД. НА ВАС/. На 11.10.2024г лицето е хоспитализирано/виж епикриза/ което е меродавният момент за установяване на временната неработоспособност. Обстоятелството, че В. Ф. е била временно неработоспособна се подкрепя от безспорните доказателства за проведеното впоследствие болнично лечение именно по поставената диагноза в оспорения болничен лист. / В този смисъл Р № 12871 ОТ 27.11.2024 Г. ПО АДМ. Д. № 3669/2024 Г., VI ОТД. НА ВАС/.

Дори и да не е извършен преглед в 18 ч и 15 мин от д-р О., само по себе си това не опровергава посочената дата за начало на отпуската за временна неработоспособност, като е възможно амбулаторният лист насочващ към хоспитализация да е издаден след телефонно обаждане относно здравословното ѝ състояние и след приключване на работния ден. Неизвършването на преглед /отразен в амбулаторния лист/ не е опорочило волеизявлението на административния орган от гледна точка на правилността на преценката за наличие на състояние на временна неработоспособност като основание за ползване на отпуск. Състоянието на временна неработоспособност, довело до хоспитализация, съставлява материалноправна предпоставка за издаване на болничен лист. /В този смисъл са и решение № 14094/08.11.2012 г. на ВАС, постановено по адм. д. № 4759/2012 г., решение № 12255/15.10.2014 г. на ВАС, постановено по адм. д. № 6770/2014 г./.

След като лицето е прието за болнично лечение, то е установен обективния му статус и наличие на заболяване. Неотнoсим към законосъобразността на БЛ, респ. процесното ЕР, е фактът на пребиваване, времето на пребиваването на лицето на работа на 11.10.2024г. Дори и да се приеме за погрешно посочено /неотговарящо на обективните факти/ в амбулаторния лист, че е извършен преглед в 18, 15 ч от доктор О., това е несъществено нарушение, неведещо до незаконосъобразност на БЛ, тъй като е налице основание за издаването му –обективно доказано състояние на временна неработоспособност довело и до хоспитализация, тоест не се отразява на правилността на преценката за наличие на състояние на временна неработоспособност. В случая временната неработоспособност е констатирана своевременно. Разпоредбата на чл.9, ал.1 изр.2-4 от НМЕ регламентира случаите в които компетентните медицински органи са констатирали състоянието не в момента на настъпването на временната неработоспособност, а в по късен момент.

Издаването на БЛ в нарушение на чл.9, ал.1 изр. трето и четвърто от НМЕ, ако доктор Зикидис и д-р О. не са събрали данни за това дали лицето е било на работа на 11.10.2024г.

относно началната дата на отпуска за временната неработоспособност е основание за търсене административно наказателна отговорност от издателя/ите по чл.225 от Закона за здравето, но не и да препятства установяване на обективното здравословно състояние на здравноосигуреното лице. / виж Р № 13178 ОТ 22.12.2021 Г. ПО АДМ. Д. № 8301/2021 Г., VI ОТД. НА ВАС/. В. Ф. през процесния период, е боледувала от посоченото в болничния лист заболяване, по никакъв начин този факт не е разколебан, не са ангажирани доказателства в подкрепа на противното, поради което и е налице категоричност в диагнозата. При това положение, и с оглед установената грешка при попълване на медицинската документация, по арг. от чл.27 и чл.24 от ПУОРОМЕРКМЕ, съдът прави извод, че се касае за несъществено нарушение и не води до незаконосъобразност на болничния лист, тъй като е установено, че по същество актът е издаден при наличие на основание за издаването му - обективно състояние на временна неработоспособност. / В този смисъл Р № 7036 ОТ 12.06.2015 Г. ПО АДМ. Д. № 15734/2014 Г., VI ОТД. НА ВАС/ РЕШЕНИЕ № 12871 ОТ 27.11.2024 Г. ПО АДМ. Д. № 3669/2024 Г., VI ОТД. НА ВАС, Р № 13178 ОТ 22.12.2021 Г. ПО АДМ. Д. № 8301/2021 Г., VI ОТД. НА ВАС /

Предвид гореизложеното, жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

Относно разноските: Предвид изхода на делото, на жалбоподателя не следва да бъдат присъдени разноски. Ответникът претендира юриск.възнаграждение, поради което с оглед изхода на спора, му се дължи юриск. възнаграждение в минимален размер от 102,26 евро определен съгласно чл. 143 ал.3 АПК вр.с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ / изм. - ДВ, бр. 53 от 2025 г., в сила от 01.10.2025 г/. Заинтересованата страна В. Ф. също претендира разноски поради което и с оглед изхода на спора по арг от чл. 143 ал.4 АПК следва да ѝ се присъди заплатено адв. възнаграждение в размер на 434, 60 евро. Направеното възражение от процесуалния представител на жалбоподателя за прекомерност на заплатеното адв. възнаграждение съдът намира за неоснователно, предвид фактическата и правна сложност на делото и с оглед, че е в размер под минимума по чл. 8 ал.3 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа.

Мотивиран от изложеното, на основание чл. 172 ал. 2 от АПК, Административен съд София-град

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба, уточнена с молба от 20.06.2025г на СО, район И., представлявана от кмета на района срещу Експертно решение на НЕЛК № 00095 от зас.025 от 16.04.2025г. с което се потвърждава ЕР на ТЕЛК № 359 от 17.12.2024г по б.л № Е. като правомерно издаден.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Национална експертна лекарска комисия /НЕЛК/ на осн. чл. 143 ал.3 АПК юрисконсултско възнаграждение в размер на 102,26 евро.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на В. Р. Ф. на осн чл. 143 ал.4 АПК разноски в размер на 434, 60 евро.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от съдебния акт да се изпрати на страните.

СЪДИЯ:

